

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrūni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 43 (994)

Otrdien, 1957. g. 9. aprīlī

8. gads

Vairāk lopkopības produktu

Marta otrajā pusē notika Latvijas Komunistiskās partijas CK plenums, kurš apsprieda jautājumu par lopkopības produkcijas ražošanas un sagādes gaitu republikas kolchozos. Plenums konstatēja, ka daudzos kolchozos, sovchozos un rajonos nepievērs vajadzīgo vērību lopkopības produktu ražošanas palielināšanai un sagādei, sevišķi tas attiecas uz pienu un gaļu. Sakarā ar to lopkopības produkcijas ražošana republikā atpaliēk no tiem augšanas tempiem, kādi ir paredzēti sestajā piecgadē.

Rajonu skaitā, kuri nepilda sestās piecgades uzdevumus lopkopības produkcijas ražošanā, pieskaitāmi arī mūsu rajona vairāki kolchozi.

Lai izpildītu sestās piecgades uzdevumus, nepieciešams ik gadus gaļas ražošanu palielināt par 15 procentiem, bet piena — par 25 procentiem. Taču mūsu rajona kolchozi 1956. gadā gaļas ražošanu nemaz nepalielināja, bet piena kopieguve palielinājusies tikai par 4,8 procentiem 25 procentu vietā.

Tas notika tādēļ, ka daudzu kolchozu valdes un partijas pirmorganizācijas nenodrošināja lopus ar vajadzīgo barības devu kā ziemas, tā vasaras periodā. Govīm ļoti maz ir sulīgās barības, bet cūkām — koncentrātu.

Šī īpatnība krasi redzama divos kaimiņu kolchozos — Molotova un Čapajeva vārdā nosauktajos. Abos kolchozos ir pavisam niecīga lopkopības produktivitāte, uz 100 ha viņi ļoti maz ražo pienu un gaļas. Taču Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza valde un partijas pirmorganizācija cīnās pret atpaliēcību lopkopībā un par to, lai tuvākos 2—3 gados krasi palielinātu pienu un gaļas ražošanu. Kaut gan ziemai šajā kolchozā bija sagatavots katrai govij 5—6 kg rupjās barības dienā, kas ir ļoti maz, taču, lai nepielaiestu piena izslaukuma krišanos, fermā strādāja barības sutinātājs. Arī sulīgās barības deva šeit bija tikai 10—20 kg dienā.

Tomēr šajā kolchozā no 1956. g. 1. oktobra līdz 1957. g. 1. aprīlim izslaukumi no 1 govs palielinājušies par 42 kg, bet marta mēnesī no govs iegūts pa 100 kg, t. i., par 20 kg vairāk kā iepriekšējā gada martā. Turpretī Molotova vārdā

nosauktā kolchozā, kur rupjo lopbarību nesagatavoja, skābbarības bija ļoti maz, piena izslaukumi mīnēto 6 mēnešu laikā uz katru slaucamo govī samazinājās par 40 kg, bet marta mēnesī no govs šeit iegūts par 64 kg mazāk nekā Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā.

Ar plenuma lēmumiem, kas ir publicēti republikāniskajā presē, jāiepažīstina visi kolchoznieki un viņi jāorganizē tā izpildei. Pareizi plenuma lēmumu izpratusi Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza valde un partijas pirmorganizācija. Viņi lopkopības produkcijas ražošanas palielināšanai nolēma palielināt kukuruzas sējumu platību, iesējojot ne mazāk kā 30 hektaru kukuruzas. Kukuruzai domātā augsne labi iemēsnota ar kūtmēsliem un kūdru. Nopietni pie bekona audzēšanas ķeras Kaļiņina vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki. Šim nolūkam palielinās kartupeļu sējumu platību līdz 42 hektariem. Vorošilova vārdā nosauktais kolchozs tos sēs 70 hektaru lielā platībā. Beigās ir jāsaprot, ka bez lopbarības bāzes uzlabošanas nevar būt runas par pienu un gaļas ražošanas palielināšanu, bet lopbarības bilancē kukuruzas ir pati svarīgākā lopbarības kultūra. Lūk, Vorošilova un Staļina vārdā nosaukto kolchozu darbarūķi apņēmies iesēt 10 hektaru kukuruzas katrā brigādē un izaudzēt labu tās ražu.

Pašreiz kolchozos arvien plašāk izvērsas lauku darbi un tajos kolchozos, kur pienācīgi rūpējas par lopkopību, kolchoznieki jau stājusies pie mistru sējas, lai iegūtu pēc iespējas agrāk un vairāk zaļās masas lopbarībai. To arī dara Krustpils un Preiļu rajonu kolchozos, ar kuriem mēs sacensāties. Krustpīlieši uz 1. aprīli no vienas govs izslaukuši par 60 kg piena vairāk nekā mēs. Tagad viņi pieliek visus spēkus, lai vēl vairāk kāpinātu piena izslaukumu par godu Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienai. No visas sirds novēlēsim viņiem panākumus, lai palielinātu lopkopības produkciju un tādā veidā mēs kopā ar krustpīliešiem un preiļiešiem sa-gaidīsim lielo svētku dienu ar krasu lopkopības produktu ražošanas palielināšanu. To arī prasa mūsu tautas, mūsu Dzimtenes intereses.

Sienas avīžu redkoleģiju ievēribai

Šā gada 16. aprīlī pulksten 12.00 Līvānu kultūras namā notiks sienas avīžu redkoleģiju seminārs.

Seminārā tiks analizēts sienas avīžu redkoleģiju darbs un izskatīti uzdevumi, ko sienas avīžēm jāatspoguļo savās slējās pašreizējā laika posmā.

To sienas avīžu redkoleģijas, kas nebija iesūtījušas savus preses organus sienas avīžu skatē, tiek lūgtas uz semināru ierasties ar saviem sienas avīžu izdevumiem.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza slaucēju atklātā vēstule visām rajona kolchozu slaucējām

Rajona lopkopes! Mēs, Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza slaucējas, griežamies pie jums ar aicinājumu pielikt visus spēkus, lai šovasar veiktu asu pagrieziena punktu piena produktu ražošanā.

Lopkopju darbs nav no vieglajiem, bet nežēlosim pūles, jo varam būt lepnas, ka no mums daudzējādā ziņā atkarīga sabiedriskās saimniecības attīstība.

Jāsaka, ka galvenā vērība jāgriež uz pareizu govju kopšanu, jāmācās no pirmrindniekiem, jāmeklē pašām jaunas metodes, jauni ceļi, nav jābaidās ieviest un izmēģināt visu, kas jauns.

Mēs, piemēram, pastāvīgi savstarpēji apspriežamies, sadarbojamies un viena otram izpalīdzam gan ar padomu, gan tieši darbā. Un jāsaka, ka kopējiem spēkiem panākam daudz. Piena izslaukumi ceļas un tas ir galvenais. Ja pagājušā gada martā no katras govs izslaucām pa 78,4 litri piena, tad šogad — 92,8

litri. Mūsu vecākā slaucēja Anna Strode savu uzdevumu sistematiski veic ar uzviju. Viņai aprīļa mēnesī paredzēts no savas grupas izslaukt dienā 75 litri, bet no sešām dienām tikai vienu dienu izslaukums ir bijis 82 litri. Citās dienās — pa 100 līdz 115 litri. Mēs, pārējās slaucējas, cenšamies neatpalikt no savas vecākās un plānu tāpat pārsniedzam. No visas fermas aprīlī paredzēts izslaukt dienā 617 litri, bet ferma sešās dienās caurmērā devusi pa 648 litri piena dienā.

Skaidrs, ka bez labas lopbarības to nevarētu panākt, bet mums ir skābbarība. Pie tam laba skābbarība, tikai žēl, ka tās vēl par maz. Tāpēc šogad apņēmāmies audzēt vairāk kukuruzas. Bez piefermas lauciņa, kurā katrā audzēsīm sakņaugus, mēs kopsim un izaudzēsīm vismaz pa pushektaram kukuruzas. Pašas esam pārliecinājušās, ka piecreiz izdevīgāk vairāk pastrādāt pie kukuruzas kop-

šanas, nekā veltīgi nopūlēties ap dažādu savvaļas zāļu skābēšanu. Lai gan par kukuruzu valda dažādi uzskati un viena otra lopkope priekšroku dod lopbarības bietēm, bet mēs, Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza slaucējas, no kukuruzas neatkāpamies, jo patērējot to pašu darbu, ko pie lopbarības bietēm, audzējot kukuruzu, varam iegūt trīs reizes vairāk lopbarības.

Tāpēc ne tukšu vārdu dēļ, bet vadoties no savas pieredzes, aicinām visas rajona slaucējas, nemaz nerunājot par sakņaugu audzēšanu, piefermas laucīņos plaši ieviest kukuruzu, jo tikai tā mēs celsim piena izslaukumus, attaisnosim uz sevi liktās cerības un godam veiksīm savu lopkopju pienākumu.

A. Strode, A. Jaudzema, A. Dimante, A. Kusiņa, M. Gaiduka, M. Vanaga, A. Rabčevska, V. Lazdāne, N. Romanovska, Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza slaucējas

Šī gada ražas fondā

Kolchoza sabiedriskās un kolchoznieku intereses prasa no laukopjiem dot arvien vairāk un vairāk maizes labības, jo no tā atkarīga sabiedriskās lopkopības attīstība un kolchoznieku izstrādes dienas apmaksas.

Šogad manā brigādē ievērojami vairāk ziemāju kā iepriekšējā gadā, bet kopā graudaugu kultūru sējumi šogad pārsniegs pagājušā gada platības par 25 ha.

Līdz šim visstabilākās ražas mēs iegūstam no ziemajiem: rudziem un kviešiem, tāpēc arī šim kultūrām vēltām lielu uzmanību.

Šī gada ziema un tas, ka

ziemāji mums iesēti ievērojamā sliktākās augsnēs kā iepriekšējā gadā, prasa rūpīgu sējumu kopšanu, ko mēs jau esam uzsākuši. Gandrīz puse no ziemajiem jau virsmēsnota. Devām pa vienam centneram kalijsāls un slāpekļmēslu uz 1 ha. Atsevišķos ziemāju laukos bija uzkrājies pavasara ūdens, ko novadijām, izrokot grāvīšus.

Daļa lauku pārliēkā slapjuma dēļ tomēr vēl neatļauj sēt virsmēslojumu. Tāpēc to iznāk veikt pakāpeniski, līdzko daļa lauku ir pārstaigājama.

Izslases veidā sāksim, līdzko varēs izbraukt uz lauka

ar zirgu, smagākās augsnēs sēto ziemāju ecēšanu, lai labāk veicinātu gaisa piekļūšanu augiem un tie labāk cerotu.

Nesen notikušajā republikas lauksaimniecības pirmrindnieku sanāksmē, kurā piedalījies arī es, uzņēmāmies jaunas saistības ar Igaunijas PSR. Šajās saistībās noteikts, ka mūsu republikas kolchoziem caurmērā no viena graudaugu hektara jāiegūst 10 centneru liela raža. Mūsu brigade apņēmies iegūt 13 centneru un mēs to izpildīsim.

A. Lovāns, kolchoza „Nākotne“ kompleksās brigades brigadieris

PĀRSKATS par triju rajonu socialistiskās sacensības gaitu

	Līvānu	Krustpils	Preiļu
Izslaukts piena no 1. X 1956. g. līdz 1. IV 1957. g.			
a) procentos pret pagājušo gadu	117	119,6	145,1
b) no vienas govs kg	376	438	321,5
Izslaukts no vienas govs martā	78	75	72,5
Iegūts piena uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes no 1. X 1956. g. līdz 1. IV 1957. g. ent.	33	34,1	18,5
Iegūts gaļas pavisam uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes dzīvsvārā centneros no 1. X 1956. g. līdz 1. IV 1957. g.	12	10,9	5,6
taī skaitā:			
cūkgaļas uz 100 ha aramzemes centneros	7	6,7	4,2
Kolchozu sagādes un iepirkuma plāna izpilde par I kvartālu 1957. g. procentos:			
a) gaļa	80,8	67	Nav
b) piens	106,8	172	ziņu
c) olas	57,5	81	
Ziņas uz 5. IV 1957. g.			
Virsmēsloti ziemāji procentos	73,2	45,4	67,8
Virsmēsloti daudzgadīgie zālāji procentos	31,2	41,1	20
Iesēti daudzgadīgie zālāji procentos	18,1	0,06	1

Pirmrindnieku tribīne

Labi koptas cūkas — labi barojas

Kad 1955. gada ziemā atnācu strādāt uz cūku fermu, gandrīz nolaidu rokas. Kūts veca, šaura, biezas mūra sienas itkā piesūkušās ar negaištošu pagraba mitrumu. Kopjamie arī tādi, ka bail bija uzņemties atbildību. Domāju — sākšu barot, šie pārēdīsies un beigti būs, ko tad, un vainīgs būšu pats. Var iedomāties, kāda izskatījās gadu veca cūka, kura svēra ne vairāk un ne mazāk kā 29 kg. Ar vienu vārdu sakot, no lopa bija tikai ēna. Likās, ka cauri ādai var redzēt ribas un iekšas kā caur rentģeniem.

Tātad tā es sāku strādāt par cūkkopi. Aprunājos ar specialistiem un kolchoza sanitāru, kā sastādīt barības normas un pie kādas kārtības vislabāk pieturēties. Izrādījās, ka tik briesmīgi nemaz nav. Pie labas kopšanas un barošanas varēšot uztaisīt vēl labas sivēnmātes, teica specialisti. Un tiesa, cūkas acīmredzot sāka atkopties.

Vispirms stājos pie kūts iekārtošanas. Pa savam uztaisīju aizgaldus, iekārtoju vircas notekas un spēkus nežēlojot ar visas ģimenes piepalīdzību izvedu no kūts nez jau no kura laika sakrājušos mēslus.

Patiesībā cūku gan uzskata par visnetīrāko lopu, bet es gribu teikt, ka cūku kūtij jābūt tīrai un sausiai. It sevišķi tīrību mīl mazie sivēniņi. Ar vārdu sakot, es nepiekrītu uzskatam, ka cūka ir netīrības paraugs. Tāpēc arī tagad, cik jau nu atļauj kūts iekārtojums, cenšos ieturēt labu kārtību. Cūkkopja darbs nav viegls. Man liekas, ka tas ir viens no smagākajiem

J. Rasnācis, Oškālna vārdā nosauktā kolchoza cūkkopis

starp visām lopkopības nozarēm, bet reizē arī no visiem lopiem cūkas visjūtīgāk atsaucas uz labu kopšanu. Lielus un veselīgus sivēnu metienus var iegūt tikai no veselīgām sivēnmātēm. Pie labas kopšanas, kā saka, labumā iet arī barība.

Dažas sivēnmātes metienā var dot pa 14 sivēnu. Tāda, piemēram, ir „Litinga” un dažas citas. Ja cūka nespēj piebarot savu sivēnu saimi, tad dažus pielieku pie tām sivēnmātēm, kurām mazāk sivēnu. Personīgi neatzīstu piebarošanu no pudelītes. Daudz labāk, protams, sivēni attīstās pie mātes, 6 nedēļas veci tie jau sasniedz 12 kg lielu svaru, bet viens otrs — netālu līdz pudam (16 kg.)

Mūsu kolchozā, tāpat kā citur, sivēnu piebarošanai izsniedz pa 10 litru pilnpiena. Šo devu es nesadalu uz vi-

su laiku, kamēr sivēni pie manis, bet izbaroju nedēļas laikā pirms nodošanas atbarošanai. No tādiem spēcīgi attīstītiem sivēniem var izaudzēt labas bekoncūkas vai arī sivēnmātes.

Aizgaldos pie priekšējās sienas piestiprināju uz kants dēli tik augstu no grīdas, lai apakšā zem šīs nojumītes varētu brīvi palīst sivēni. Šo ligzdu izklāju ar sausiem pakaišiem un sivēni tur arī labprāt uzturas. Cūka klāt netiek, bet pie barošanas viņa atgulstas blakus. Tā sivēni barojas, paši atrodoties sausā un tīrā migā. Sevišķi liela nozīme šādam iekārtojumam ir ziemā. Tad zem dēļa ir ne tikai sauss, bet arī ļoti silts.

Pateiz es kopju 9 sivēnmātes un no 1956. gada 1. oktobra esmu saņēmis jau 66 sivēnus. Tā ir puse no pagājušā gadā iegūtajiem sivēniem. Tāpēc ceru, ka šogad iegūšu daudz vairāk. Ja pagājušajā gadā no katras sivēnmātes, ja neskaita vienreizējās, ieguvu pa 18,4 sivēni, tad šogad domāju, ka pie 20 vajadzētu būt.

Savus saņemtos sivēnus nobarošu bekonam. Pēc plāna paredzēts nobarot četrdesmit astoņus, bet es par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai apņemos nobarot 60 bekonus.

Tā kā metieni man nāk tagad pavasarī, vasarā man ir visas iespējas savu apņemšanos izpildīt. Ja pagājušā gadā mana cūku kūts kolchozam deva 58 ar pus tūkstoš rubļu ienākuma, tad šogad domāju ienākumus vismaz divkārtot.

Radam apstākļus ilggadīgo zālāju un kultivēto ganību platību paplašināšanai

Man kā kolchoza agronomam un Līvānu rajona pārstāvei bija izdevība šogad piedalīties Latvijas PSR lauksaimniecības pirmrindnieku sanāksmē. Sanāksmē ļoti daudzi runātāji uzsvēra un it kā vēlreiz apstiprināja sen nobriedušu jautājumu, tas ir, par lopbarības bāzes nostiprināšanu kā vasaras, tā ziemas periodam. Un arī mēs šogad savā kolchozā jau esam uzsākuši veidot lopbarības bāzes pamatu — ilggadīgos zālājus. Jau pagājušajā gadā vien mēs ilggadīgo zālāju platības gandrīz divkārtojām un pašlaik tie aizņem 31 procentu no aramzemes platības.

Šogad paplašināt ilggadīgo zālāju platības nav iespējams, jo kolchoza rīcībā maz sēklas. To pietiek, lai apsētu tik lielu platību, cik uzars veco āboliņa lauku priekš līnu sējas. Tāpēc, lai turpmākajos gados varētu ilggadīgo zālāju platības palielināt vismaz līdz 45 procentiem no aramzemes, daudz maz jāiegūst sēklas. Ja pagājušajā gadā ilggadīgo sēklu lauki sastādīja 32 hektāri, tad šogad jau esam šim nolūkam izraudzījuši 60 ha

un uzsākuši to kopšanu. Kolchoza brigādēs šopavasār apēsīm vēl pavisam 12 hektāru āboliņa tīrsējā, lai nākošajā gadā varētu iegūt savas sēklu rezerves. Visi minētie pasākumi mūsu kolchozā tiek virzīti uz to, lai tuvākajos divos gados varētu izveidot spēcīgu, pietiekošu bāzi rupjās lopbarības ieguvei.

Kas tiek darīts, lai lopus nodrošinātu ar zaļo masu ganību periodā? Dabiskās ganības un pļavas, ko izmantojam lopu ganīšanai vasarā, ir mazražīgas un nespēj nodrošināt lopus ar nepieciešamo zaļās masas daudzumu vasarā. Tāpēc, kā atzīmēja arī pirmrindnieku sanāksmes dalībnieki, jāierīko kultivētās ganības. Pagājušajā gadā mēs apsējām 40 ha ar izturīgu ganību zāļu maisījumu: pļavu auzeni, vārpsalu, āboliņu.

Saprotams, nav izdevīgi vienīgi tas, ka šos 40 ha iesējām uz aramzemes samazināšanas rēķina, toties tagad šo kultivēto ganību masīvi izveidojas lopu fermu tuvumā. Šopavasār jau esam virsmēslojuši vairāk kā desmit ha šo kultivēto ganību. Virsmēslosim visas platības. Pašlaik mū-

su kolchozā plašā jomā izvērsti meliorācijas darbi. Tas jau nākošajā gadā mums atļaus uzsākt kultivēt nosusinātās dabiskās ganības. Bet lai to veiktu, jāiegūst zāļu sēklas, kuras esam nolēmuši izaudzēt paši.

Pļavu auzenes sēklas mums jau ir, nopirkām arī raizāli. To audzēsīm tikai sēklām un veiks to pašas kompleksās brigādes. Ar āboliņa sēklu un ganību zāļu sēklu rezervju iegūšanu mēs varēsīm tālāk paplašināt un attīstīt ilggadīgo zālāju un kultivēto ganību izveidošanu, kas neapšaubāmi nodrošinās mūsu kolchoza lopus ar pietiekošu daudzumu rupjās barības ziemas periodam un ar zaļo masu vasaras periodā, līdz ar to uzlabosies zemes auglība, atbrīvosies izbarojamie salmi pakaišiem.

Tikai lopbarības bāzes nostiprināšanas rezultātā mēs varam panākt lopkopības produktivitātes pieaugumu. Pēc šī nosacījuma mēs arī vadīsimies, lai izpildītu dzīvē piegādes nospraustos uzdevumus.

G. Apine, kolchoza „Molodaja gvardija” agronome

PĀRSKATS

par piena ieguvei rajona kolchozos (pēc CSP ziņām)

Kolchoza nosaukums	Piena kopieguve no 1956. g. I. X līdz 1957. g. I. IV procentos pret 1956. g.	No I. X 1956. g. līdz I. IV 1957. g.	1957. gada marta	Izslaukts no vienas barības govys kg	
				Vairāk + vai mazāk — salīdzinājumā ar 1956. g.	sešos mēnešos
Latgales zieds	166,9	289	60	+67	+30
Kaļiņina v. n.	156,8	286	68	+93	+38
Staļina v. n.	143,2	618	116	+212	+44
1. Maijs	141,3	392	82	+67	+50
Sarkanais karogs	139,2	309	64	+85	+31
Zelta vārpa	134,3	527	95	+134	+27
Brīvais zemnieks	133,3	600	77	+135	+24
Nākotne	128	834	109	-163	-31
Molotova v. n.	125,2	266	36	-41	-10
Oškālna v. n.	119,9	366	87	+82	+20
Padomju Latvija	118,3	263	79	+34	+33
Maļenkova v. n.	118,1	370	90	+84	+38
Draudzīgais maijs	114,9	198	29	-13	+8
Vorošilova v. n.	114,3	305	107	+55	+51
Čapajeva v. n.	113,4	356	100	+42	+20
Uzvara	110	435	82	+62	+35
Cīņa	106,7	250	44	+43	+21
Darbs	104,6	410	77	+6	+36
Molodaja gvardija	98,7	321	60	+4	+12
Ziedošā vārpa	94,4	305	60	-40	-3
Leņķa v. n.	91,9	337	77	-30	+16
Strauts	87,7	337	77	-27	+1
Dzimtene	84,1	250	55	-64	+10
Darba tauta	74	228	73	-49	+5

Dagdas rajona Staļina vārdā nosauktā kolchoza sasniegumus — visos mūsu rajona kolchozos

Padomju Latvijas darbaļaudis veikuši lielu darbu piena, gaļas, līnu un citu lauksaimniecības produktu ražošanā. Nostiprinājusies kolchozu ekonomika un finansu saimniecība. Cik ātri iet kalnup sabiedriskā saimniecība, ja to vada enerģiski cilvēki, pierāda Dagdas rajona Staļina vārdā nosauktais kolchozs. To savā runā atzīmēja arī PSRS Lauksaimniecības ministra vietnieks b. Levickis Latvijas PSR lauksaimniecības pirmrindnieku sanāksmē. Lūk, ko viņš teica: „Šā kolchoza priekšsēdētājs b. Solims ir labs organizators. Viņš sabiedriskajā darbā pratis iesaistīt visus darba spējīgos cilvēkus. Lauksaimniecības arteļi plaši pielieto materiālās intereseģtības principu. Īsā laikā kolchozs pārvarējis nopietno atpalcību un droši nostājies uz augšupejas ceļa”.

Bet, lūk, ko pirmrindnieku sanāksmē pastāstīja pats Dagdas rajona Staļina vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Solims:

—Der pamest skatienu atpakaļ, lai redzētu mūsu kolchoza tagadējos sasniegumus. 1953. gadā mēs ieguvām 3,6 centnerus graudaugu no hektāra, 1 centneru linšķiedras, 45 centnerus kartupeļu, izslaucām no govys tikai 571 kg piena. Par izstrādes dienu toreiz devām 400 g labības un naudas nemaz. Bet 1956. gadā rādītāji bija jau daudz lielāki — no katra hektāra ieguvām pa 14,1 centneru graudu, 5,5 centnerus linšķiedras, 103 centnerus kartupeļu, no govys izslaucām pa 2488 kg piena. Par izstrādes dienu izsniedzām 4 kg labības un 10 rubļus naudas.

Galvenais, kas ļauj mums

virzīties uz priekšu, ir tas, ka visi cilvēki labi strādā. Un strādā tāpēc, ka darbs labi apmaksājas. Tāpēc mēs, tiklīdz bija iespējams, sākām izmaksāt ik mēnesi avansus. Šogad izmaksājam 7 rubļus par katru izstrādes dienu.

Attīstām tās nozares, kas ir visizdevīgākās. Daudz mēs varam iegūt, ceļot lopkopības produktivitāti. Šogad paredzam ražot uz katriem 100 ha lauksaimnieciski izmantojamas zemes 200 centnerus piena, uz 100 hektāriem aramzemes — 20 centnerus cūkgaļas. Tādēļ celsim graudaugu ražas kopieguvi līdz 550 tonnām.

Latvijas PSR kolchoznieki, MTS un padomju saimniecību darbinieki un lauksaimniecības specialisti, uzņemoties socialistiskās saistības 1957. gadam un no jauna stājoties socialistiskajā sacensībā ar Igaunijas PSR, Dagdas rajona Staļina vārdā nosauktais kolchozs, tāpat kā vairāki rajoni un daudzi kolchozi uzņemas lielākas saistības. Lūk, ko apņemies Dagdas rajona Staļina vārdā nosauktais kolchozs: **iegūt no visas sējumu platības vidējo ražu no hektāra: graudaugu — 14 centnerus, linšķiedras — 5 centnerus, līnsēklu — 4,5 centnerus. Panākt 2800 kilogrami lielu vidējo izslaukumu no katras govys.**

Biedri kolchoznieki, MTS darbinieki un lauksaimniecības specialisti nemsim piemēru no Dagdas rajona Staļina vārdā nosauktā kolchoza darbarūkiem, ieviesīsim katrā rajona kolchozā visu jauno, progresīvo visu nozaru ražošanu. Augstāk socialistiskās sacensības karogu par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai!

Redaktore H. JEROFEJEVA

Līvānu rajona patērētāju biedrības sagādes kantorim pastāvīgam darbam steidzīgi vajadzīgs ārstata sagādātājs.

Pieteikties sagādes kantorī Līvānos, Rīgas ielā 65.

Sagādes kantoris